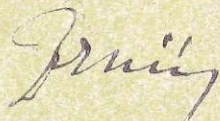

Дирекција Шума у Сарајеву.

Упута

о тровању вукова стрихнином

Нарисао
Franjo Simet
државни надловач.

Одобрено ријешењем Дирекције Шума у Сарајеву
од 13. октобра 1924. бр. 21.455.

Сарајево, 1924.
Штампарија и изградба клишеја „Босанска Пошта“.

Увод.

Прије но што почнем тумачити дјеловање стрихнина и његову употребу, разложити ћу сигурносне мјере које су прописане за руковање овим тако жестокиим отровом.

У томе погледу постоје многи прописи и наредбе.

Strychninum purissimum се смије издавати само по уредима, који су за то специјално опуномоћени и само таковим особама (ловцима, шумарима и т. д.), које су поуздане и свијесне своје одговорности, јер ће и веома мала количина овога отрова усмртити свако живо биће.

Стрихнин, бијели прашак од ситних ледаца (кристала), долази у промет у ситним бочицама од 10, 20 и више грама па се у њима и дијели одабраноме особљу, које има пријем стрихнина у грамима да писмено потврди.

Потрошња стрихнина мора се у службеним књигама очевидно (евидентно) водити, а непотрошени остатак се имаде власти, која га је издала, уз писмену потврду повратити најкасније до 1. априла сваке године.